

Timo Virtanen ja Vuoden Mini 1991.

TOIMITUKSEN KUULUMISET.

Kuten edellisessä lehdessä kerrottiin on Mini Klubi liittymässä Suomen Harrasteajoneuvoliittoon. Elokuun lopulla toimitukseen saapuikin liitolta kirje, jossa kerhomme liittymisen kerrottiin hyväksytyin. Liiton ensisijainen tehtävä näyttääkin olevan jäsenmäärän kasvattaminen eli keräämällä mahdollisimman monta merkkikerhoa saman järjestön alaisuuteen.

Liiton tavoite on kasvattaa jäsenmäärä aina 10.000 henkeen. 31.7.1991 mennessä liittyneitä kerhoja on jo 35 kappaletta ja niissä on jäseniä yhteensä 7.053. SHAL: N Liittohallitus kokoontuu seuraavan kerran 9.11.-91 ja silloin käsitellään mm. katsastus- ja vakuutusasioita; ehdotusta harrasteajoneuvojen vakuutusmaksujen alentamiseksi ja systeemin muuttamiseksi niiden osalta, jotka omistavat useampia ajoneuvoja.

Kulunut kesä on ollut tavattoman Mini-rikas. Oma kesäkokouksemme sai ansaittua huomiota Itä Häme- ja Hartolan sanomissa. Timo Mäkinen ja Pertti Röman puolustivat Minien rallimainetta todella rajussa ja kovavauhtisessa Veteraani rallin B ryhmässä. Iltasanomat ja Iltalehti julkaisivat näyttävät jutut tapahtumasta... Mikä olisikaan parempaa mainosta Minille.

Muutama sana lehden sisällöstä: Haluan mielihyvällä kiittää kaikkia niitä henkilöitä, jotka ovat taas kerran auttaneet lehden kokoamisessa, jutuilla ja mainioilla kuvilla. Kiitos!!!

Korostan edelleen, että kerholehti on jäsenten yhteinen ja jos et vielä ole nähnyt omaa juttuasi siinä, niin ota kiireesti yhteyttä.

Tulevia tapahtumia: 14.9. Syysrestaurantta (rompemarkkinat). Kangasalan Kisarannassa, lähellä Tamperetta nääs.

16-17.11. Syysvuosikokous Ellivuoren Hotelli, Vammala. Muista varaus ajoissa!!!

Ks. ilmoitus tässä lehdessä!

Ilmoitusasia: Olet ehkä jo kuullut, että Luhtasaaren Auto on lopettanut toimintansa. Minien vara-osa palvelu kuitenkin jatkuu edelleen Jouko Luhtasaaren kautta. Osia on siis edelleen saatavilla Joukolta ja Joukon tavoittaa numerosta:

Puh. 965-12715.
tai 965-20987.

A. Hannu

MININ OHJAUSPYÖRÄN TAKANA

1. Nimi, ikä ja asuinpaikka?
Jari Jalonen, 37, Loppi.
2. Ammatti?
Osastonhoitaja.
3. Perhesuhteesi?
Naimisissa, vaimo ja poika.
4. Mitä ominaisuuksia arvostat muissa ihmisissä?
Rehellisyyttä ja luotettavuutta.
5. Entä itsessäsi?
Vastuuntuntoa.
6. Koska aloitit kilpailemisen Minillä ja milloin liityit Mini Clubiin?
Kaloppirallissa -77, Clubiin liityin -84.
7. Paras/parhaat kilpailusaavutuksesi ja toimintasi kerhossamme?
Toivottavasti vielä edessäpäin. Puheenjohtajana -86, kerhomateriaalin hankkijana ja mukana kokoontumisissa osallistuj./järjest.
8. Muut harrastuksesi?
Autourheilu.
9. Nykyinen/nykyiset Minisi?
Mini Clubman 1300 -72, Mini Clubman 1275 GT -75, Mini 1000 -74(RF) ja Mini 1000 -75 "hylsy".
10. Montako Miniä olet kaikkiaan omistanut?
12 kpl.
11. Mieleenpainunein muisto Mini-harrastuksesi ajalta?
Minin 30-vuotisjuhlat Englannissa 1989.
12. Mitä asioita haluaisit kehittää kerhotoiminnassamme?
Runsaammin ja monipuolisempaa ohjelmaa kokoontumisiin, jotta saataisiin enemmän jäseniä mukaan.
13. Mitkä asiat kerhotoiminnassamme harmittavat?
Aktiivisten jäsenten vähyys tapahtumien järjestelyissä.
14. Minkälaisena näet kerhomme tulevaisuuden?
Uskon, että toiminta jatkuu pitkälle seuraavalle vuosikymmenelle.
15. Jos et olisi Mini-harrastaja, mitä harrastaisit?
Vaikea kysymys, empä tosiaankaan tiedä mitä muuta voisi harrastaa yhtä intensiivisesti yli 20 vuotta.

MINI TREFFIT 15-16.6.1991 FRÖVISSÄ

=====

Olemme jo useana vuonna peräkkäin käyneet keskieuroopan kansainvälisillä Mini Treffeillä. Useista eri syistä, kuitenkin tänävuonna matka jäi tekemättä. Mieli teki silti Minillä ulkomaille.

Huomasin kerholehdessä 2/91 pienen ilmoituksen 15-16.6 Ruotsissa, Frövissä järjestettävästä tapahtumasta. Tässähän olisi sopiva matkakohde. Tietoa tapahtumasta pitäisi kyllä saada lisää. Siispä soittelemaan lisätietoja Lindstedtin Hannulta.

Selvisi, että paikka on sama jossa 1986 järjestettiin Mini Treffit. Silloin suomalaisia Ministejäkin oli muutama autokunta mukana, myöskin Hannu. Ohjelmaa oli ollut ihan mukavasti, paikka oli siisti leirintäalue ja lähellä oli edullinen Hotellikin.

Eipä siinä muuta kuin kiireesti varaamaan laivapaikkoja ja miettimään mitä matkalle mukaan.

Laivapaikat järjestäytyivät hyvin ja niinpä olimme Pe 14.6 illalla hyvissä ajoin Turun satamassa. Ilmeisesti ahtaajien lakko hidasti laivan purkamista ja lastaamista koska jonotimme laivaan pääsyä 1,5 tuntia ja lähtökin myöhästyi 45 min.

Matka meni muuten hyvin, paitsi että jouduimme jonottamaan autokannelle pääsyä Lauantaina Tukholmassa n. 20 min.

Lähdimme ajamaan E18 tietä kohti Fröviä. Tarkoituksemme oli matkavarrella poiketa Bålstassa, Jana Motorsportissa kyselemässä joitakin puuttuvia Minin "varapalikoita".

Saavuimme klo 08.30 Jana Motorsportin pihaan, vähän turhan aikaisin, sillä liike aukeaisi vasta klo 10.00. Paikka vaan näytti jotenkin oudolta. Ikkunoiden edessä oli tummat verhot. Pahat aavistukset heräsivät. Tarkemman tutkiskelun jälkeen havaitsin liikkeen sisäovessa lapun, josta osin sanakirjan avulla käänsin: "Liike suljettu Lauantaina muuton vuoksi". Voi per....

Mikä nyt neuvoksi, jatketaanko matkaa vai yritämmekö selvittää liikkeen uuden sijaintipaikan (järkeilin, että jos kerran muutetaan, eikä olla täällä niin sitten ehkä ollaan uudessa paikassa). Valitsimme jälkimmäisen vaihtoehdon. Runsaat 2 tuntia myöhemmin erinäisten kyselyjen ja harhailujen jälkeen (josta hommasta voisi kyllä kirjoittaa kokonaan oman tarinansa, mutta olkoon) lopulta löysimme uuteen osoitteeseen.

Frövin Mini Treffien ainut Mini, Frövin leirintäalueen edustalla.

Paikkakunnan paras (ja ainoa) hotelli. Frövi hotelli.

Arvatkaa oliko ketään paikalla. Oikein! EI KETÄÄN! Nyt sai riittää, keula kohti Fröviä. Siellä ainakin olisi kunnon Mini Treffit.

Ajoimme pysähtymättä n. 80km ja aloin katsella sopivaa tankkaus- ja ruokailu paikkaa kellon lähestyessä puoltapäivää. Munktorpissa aijoinkin pysäyttää huoltoasemalle, mutta asema oli mielestäni hieman sivussa ja päätin jatkaa vielä seuraavalle huoltoasemalle. Ajettuamme n. 1,5km moottori yskäisi ensin pahanenteisesti ja pysähtyi hetken kuluttua bensiinin loppuessa.

Olin ottanut Turussa tankin täyteen (n. 27 l) ja ajotietokoneen mukaan olimme käyttäneet vasta 20,5 l. No, ehkä virtausanturi vielä talven seisomisen jälkeen takerteli ja aiheutti mokoman virheen. Oli miten oli, polttoaine kuitenkin loppui &%\$&!!!.

Normaalisti mukana pitämäni varagallonan olin tietysti tilansäästöä takia jättänyt kotiin. Ajomatkaahan Tukholmasta Fröviin oli vain n. 200km. Olin kuitenkin unohtanut vaihtaa kaasuttimen pääsuuttimet kevään rataleimatutkinnon jälkeen takaisin matka-ajoon sopiviksi ja Mini kulutti törkeät 15 l/100km. Tämä osaltaan vaikutti tapahtuneeseen.

Olin jo lähtemässä "kävelyille" em. Munktorpin huoltoasemalle bensiinihakuaan, mutta nostin kuitenkin peukalon pystyyn. Ja kuinka kävikään, hetken kuluttua 343 Volvo pysähtyi. Juoksin auton luo, jossa istui keski-ikäinen pariskunta ja yritin selvittää heille ongelmaamme. He ilmeisesti ymmärsivät Englannin "mongerruksestani" kaiken oleellisen ja pääsin heidän kanssaan huoltoasemalle. Yritin kiittää ja kertoa käveleväni takaisin Minille. He kuitenkin halusivat välttämättä viedä minut takaisinkin ja auttoivat tulkkauksessa, että sain kassalta varakanisterin lainaksi.

Ajettuamme täyden bensakanisterin kera takaisin Minin luokse, kiittelin kädestäpitäen nämä "teiden ritarit". Mitään korvaustahan he eivät tietenkään huolineet. Uskokaa tai älkää olivat vielä RUOT-SALAISIA!?!?

Lurautin sitten bensat Minin tankkiin ja ajoimme em. huoltoasemalle, jossa otimme tankin täyteen, sekä kävimme syömässä.

Syötyämme jatkoimme matkaa ja saavuimme Fröviin n. klo 14.00. Ihmettelimme hieman Ruotsin Mini Clubin opasteiden puuttumista, mutta löysimme silti helposti kokoontumispaikkana toimivalle leirintäalueelle. Vaan siellähän se vasta yllätys odotti!

Ei ensimmäistäkään Miniä koko alueella? Vain muutama asuntovaunu muuten tyhjällä leirintäalueella. Olimmeko oikeaan aikaan väärässä paikassa, vai väärään aikaan oikeassa paikassa? Mikä on mennyt pieleen? Kysymyksiä vaille vastauksia.

Aikamme kierreltyämme löysimme paikkakunnan parhaaseen (ja ainoaan) hotelliin. Kelvollinen 2h huone yhdeksi yöksi järjestyi tästä Frövi-hotellista 300:lla kruunulla. Huoneessa sitten pohdimme tilannetta ja kokemistamme pettymyksistä huolimatta nauroimme välillä tikahtuaksemme, kun yritimme keksiä erillaisia selityksiä sille ettei täällä mitään Treffejä olekaan (hulluja nuo Suomalaiset).

Sunnuntaina aamiaisen jälkeen lähdimme paluumatkalle, poikkesimme vielä leirintä alueella varmistamassa, jos vaikka Minejä olisi ilmestynyt. Eikä mitään, samat vaunut vain kuin lauantainkin.

Ajelimme rauhallisesti samaa reittiä takaisin kohti Tukholmaa. Bålstan kohdalla päätin käydä vielä tarkistamassa, josko "isäntä" olisi muuttopuuhissa. Taktiikalla ensin uuteen paikkaan, vanhaan paikkaan ja taas uuteen paikkaan onnistui. Saapuessamme takaisin uuteen liikkeeseen "isäntä" olikin jo ovella vastassa.

Tervehdittyäni ja yrittäessäni pyydellä häiriötä anteeksi, minut keskeytettiin sanomalla: "No problems".

Liikkeessä paikat olivat vielä sekaisin, mikä hidasti kaupan tekoa, mutta palvelu oli ystävällistä ja reilua. Siellä selvisi myös miksi Frövisä ei ollut Mini Treffejä. Treffien järjestäjä Mini Seven Club Sweden oli peruuttanut tapahtuman, koska sinne oli ennakoilmoittautunut vain kymmenkunta Miniä. Että tällainen tapaus. Tuliaiset kotona odottavalle toiselle Minille tuli ostettua ja jatkoimme taas matkaa kohti Tukholmaa.

Tukholmassa ajoimme suoraa satamaan ja Siljan Ariadne-hotelliin kyselemään yösijaa, sillä laivamme lähtisi vasta maanantai aamuna. Kuultuamme hinnan 1300kr yllätti nuukuus. Kyllä yösija pitäisi järjestyä vähän halvemmalla.

Palasimme n. 1km takaisin ajoreittiämme ja löysimme Domus nimisen hotellin, jossa yövyimme alle puolella Ariadnen hinnasta, tosin ilman merinäköalaa.

Maanantai aamuna ajoimme taas satamaan ja jonottamaan laivaan pääsyä. Jonoon ilmestyi myöhemmin myös tuttu Mini-mies. Mikkolan Tuomo Autoteemasta oli kavereineen ollut Mantorpissa todistamassa

Kallion Joken luokkavoittoa kuorma-autokisoissa. Hyvä Suomi.

Loppumatka menikin sitten rutiinilla ilman enempää kommelluksia.

Summa summarum, loppujen lopuksi matka onnistui sentään aika kivasti. Ilmat olivat melko aurinkoiset ja lämpimät. Frövin leirintäalue olisi ollut hyvä Treffipaikka. Tapasimme ystävällisiä Ruotsalaisia. Ei ollut kommunikointi vaikeuksia ruotsalaisten kanssa Treffeillä. Tuliaisetkin tuli hankittua Minille ja sukulaisille jne.

Miniterveisin: Jari Jalonen

PS. Ohessa ilmoitus seuraavista Ruotsin Mini Treffeistä. Kannattaa kyllä lähteä isommalla porukalla niin voi ottaa homman retkeilyajona, jos vaikka sattuvat peruuttamaan nämäkin Treffit.

SYYSKOKOUS 16.-17.11.91

MINI CLUB Flying finns ry:n sääntömääräinen syysvuosikokous pidetään 16-17.11.1991 perinteiseen tapaan Hotelli Ellivuoressa, Vammalassa.

Ohjelmaluonnos

16.11.1991

12.00 - 13.00	Ilmoittautuminen Hotelliin	
13.00 - 14.30	Vuosikokous	(kokoustila)
14.30 - 15.00	Kahvi	(kokoustila)
15.00 - 17.00	Vuosikokous jatkuu	(kokoustila)
17.00 - 18.30	Sauna	(miehet/naiset)
18.30 - 19.30	Vapaa ohjelma	
19.30 - 21.00	Illallinen	(ravintola)
21.00 - 23.00	Pikkujoulu	(kokoustila)
23.00 -	Vapaa ohjelma	

17.11.1991

08.00 - 10.00	Kahviaamiainen	(ravintola)
10.00 - 11.00	Kesätahtumien videoiden katselu	(kokoustila)
11.00 -	Vapaa ohjelma	(kokous päättyy)

Syyskokouksessa käsitellään mm. seuraavat asiat:

- valitaan johtokunta ja toimihenkilöt vuodelle -92
- whvistetaan yhdistyksen talousarvio vuodelle -92
- päätetään jäsenmaksun suuruudesta
- päätetään vuoden -92 kokoontumisista
- muut kokoukselle esitettävät asiat

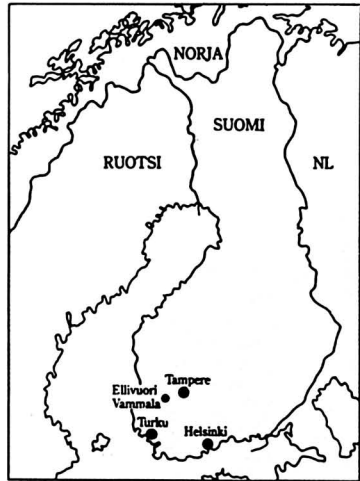
Tervetuloa runsainjoukoin osallistumaan kokoukseen ja päättämään yhteisistä asioistamme. Varsinaisen kokouksen jälkeen vietämme yhdessä rattoisaa Pikkujouluiltaa. Joulupukkikin lupasi pistäytyä, tule sinäkin.

Hotelli Ellivuori tarjoaa edellä olevan ohjelman mukaiset palvelut sekä majoituksen 2h-huoneissa, aamusaunan ja uinnin "pakettina" 295,-/henkilö (1h-huone lisä 100,-, lapset alle 4v. ilmaiseksi ja lapset 4-14v. 1/2 hint.).

Kerholle on varattu 28 kpl 2h-huoneita. Majoitus on itse varattava tästä kiintiöstä 25.10 mennessä. Varaukset numerosta 932-1921.

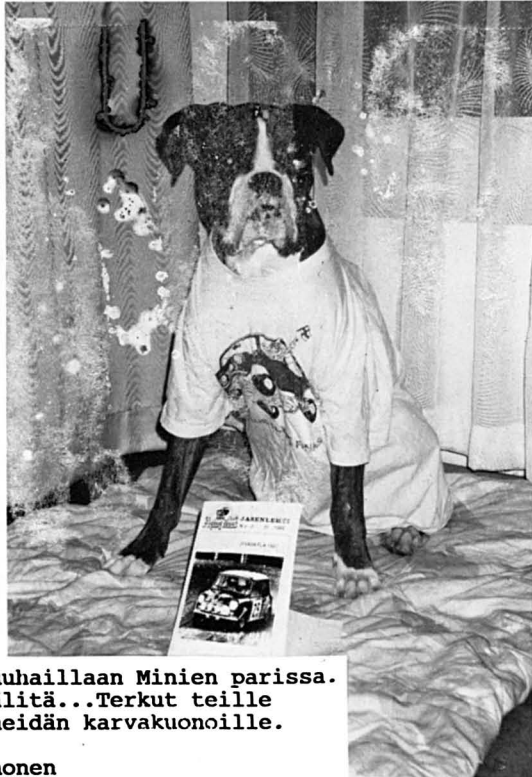
Mini terveisin: Jari Jalonen

PS. Muistakaa varata pikkujoululahjat mukaan.

Etäisyydet

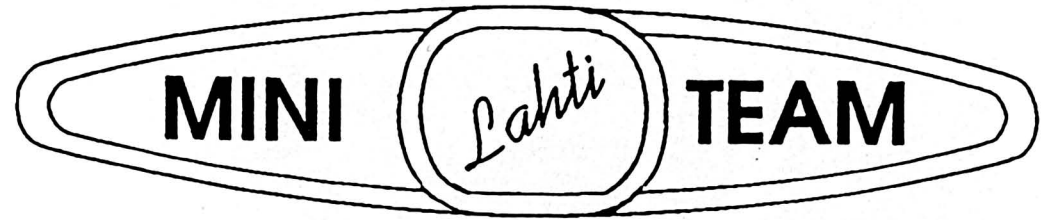
Tampere	45 km
Turku	130 km
Pori	88 km
Helsinki	215 km
Vaasa	235 km
Jyväskylä	205 km
Vammala	17 km
Lahti	160 km

HEI KLUBILAISET!

Meidän perheessä isäntä ja minä puuhaillaan Minien parissa. Emäntä ei niin kamalasti oikein välitä...Terkut teille kaikille klubilaisille ja tietty heidän karvakuonoille.

T: Nemo "Kapteeni Nemo" & Kai Purhonen

SUMMER MEETING '91 Hartola 29.-30.6.

Hartolan Kuningaskunta sai kunnian olla clubin kesäkokouksen isäntäpaikkakunta kesäkuun viimeisenä viikonloppuna. Kokouksen järjestelyistä vastasivat päijät-hämäläiset ministit.

Perjantai iltana muistutti kovasti viimevuotista: vettä tuli kuin aisaa häiriten majoittumista, mutta ei kuitenkaan iloista juhlamieltä. Lauantai aamu sarasti onneksi aurinkoisena ja keli ainoastaan parani päivän mittaan. Minejä lipui tasaisena virtana kohti Koskenniemen kokouspaikkaa Ivalosta Hankoon. Erityismaininnan ansaitsevat kahdeksan ruotsalaista Mini-kuntaa. Hälsningar från Lahtis till alla Mini Club Sweden medlemmar! Virallinen ohjelma alkoi yhteisajolla Hartolan keskustaan. Asiasta oli lyöty rumpua pakallislehdissä ja sen kyllä huomasi. Vastaanotto oli suorastaan kuninkaallinen: satoja ihmisiä oli kokoontunut keskustien varrelle ja kiinnostus Minejä kohtaan oli suuri autojen pysähtyessä torille. Autojen palatessa takaisin leirialueelle olivat ne kaikkien ihaltavina ja raadin arvosteltavana. Raati valitsi vuoden entisöinnin, jäsenenä raadissa olivat aiemmat entisöintipalkinnon saajat. Päivän mittaan heitettiin tikkaa, vedettiin mini Miniä, tunnistettiin osia jne. Ja sitten saunaan: palanpainikkeena kului 20 kg makkaraa ja 70 l sahtia. Illalla puhdistautuneet ministit kokoontuivat yhteen arpajaisiin ja palkintojen jakoon. Kiitos sponsoreiden saivat useimmat mukaansa jotain kotiinvietävää. Vuoden Mini, vuoden entisöinti ja Mr. Mini palkinnot menivät kaikki samalle miehelle. Timo Virtasen Austin Cooper S on todella hieno ja joka palkinnon ansainnut. Beat Fools-yhtye tahditti loppuillan ja mukaan ilonpitoon liittyivät aluella oleilevat karavaanarit. Ilonpito jatkui leirialueella aamunsarastukseen muttamien suruksi, mutta useimpien iloksi. Vielä sunnuntainakin elämä jatkui.

Sinä, joka et ollut tänä vuonna paikalla tule ensi vuonna. Kokouksessa tapaat muita ministejä, voit tehdä osahankintoja ja tietysti pitää hauskaa samanhenkisessä seurassa. Mini Team Lahti kiittää kaikkia tukijoita ja tietysti kaikkia paikalla olleita. We'll meet again.

MINI TEAM LAHTI

Vuoden MINI -91.
Timo Virtasen
Austin Cooper S:
Valmiina museo-
katsastukseen.
Emitisöinnissä
on käytetty run-
saasti uusia,
alkuperäisiä
osia, joita on
kerätty vuosia.

Toisen sijan
yleisöäänestyk-
sessä vei Mini
Cabriolet och
Lena Assekvist
Fron Sverige,
Mini Club Sweden.
" Vilken stil "
Matkalla Hartolan
paraatiin myös ta-
kana moikkaava
Sami Alitalo.

Kolmanneksi yleisö-
äänestyksessä tuli
Kaj Tarvainen ja
erikoinen flippi-
keulalla varustettu
Mini. Konetila oli
todella taidolla
rakennettu.
Kuva moottorista
pari sivua edempänä.

Kerhon puheenjohtaja Jarkko
Lehtonen luovuttaa kierto-
palkinnon vuoden ministille
ja vuoden Minin omistajalle
Timo Virtaselle.

Kuvassa vasemmalla; Pisimmän
matkan kesäkokoukseen ajanut
palkittiin kerhon viirillä.
Kenth Elwesthåll från Sverige
ajoi 700 kilometriä.
Longest distance avard* till Kenth.

Stort tack till dem
som anordnade träffen
i Hartola. Den var
mycket bra!

Hälsningar
Anett och Kenth.

Svarta Pick-upen

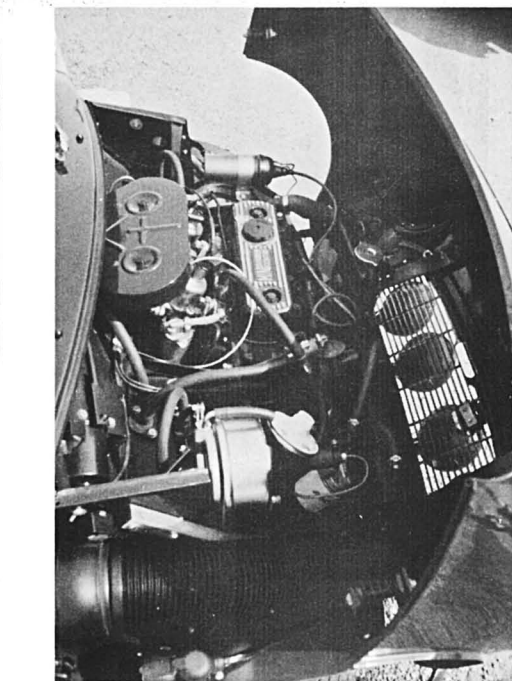
Feån: KENTH ELWESTHÅLL
Mini Club SWEDEN →

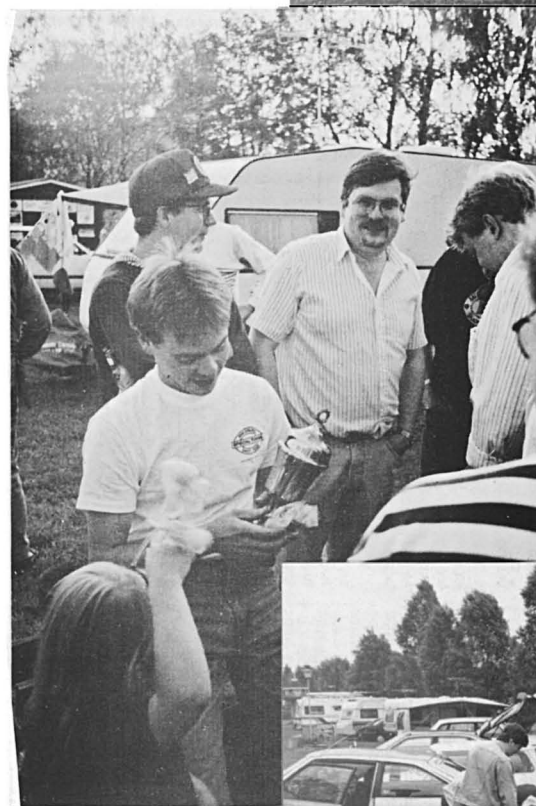

Cooperin 30-vuotisjuhlan kunniaksi kerättiin koirankopit omaan riviin. Coopereita saapui yhteensä kymmenen. Kuvassa on seitsämän.

Koskenniemi Gasthausin tanssiparkeetti ja Beat Foolsin 60-luvun rytmit eivät aluksi oikein pureet. SEN pitää olla 1,3,4 ja 2... Siitähän syttyy joka ministi.

Vasemmalla: Jaakko Passinen Seinäjoelta ja vuoden Mini 1990. MK2 Morris Cooper S. Vasemmalla: Kaj Tarvaisen Mini. Upeasti rakennettu flippi ja moottori, ei uskoisi Miniksi.

"Kadonneen arteen metsästäjät": 3 keulamerkkiä ja Klubin kiertopalkinto. Ja kaikki yhdellä kertaa!!

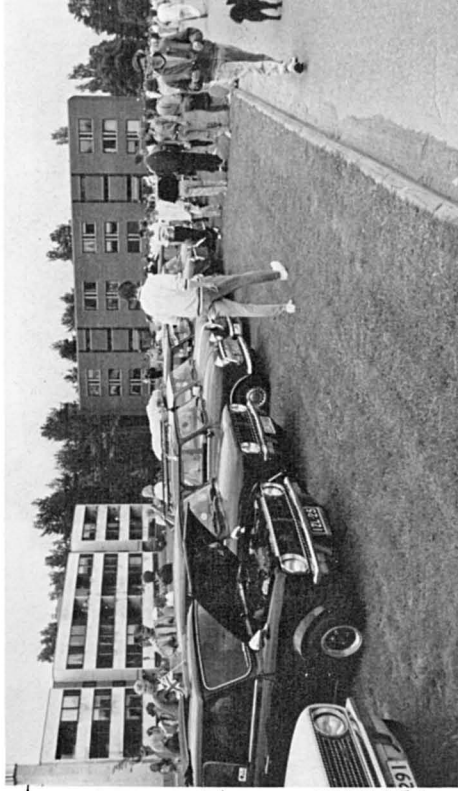
Alla:
Joukon vara-osapalvelu pelaa; ja uskomattoman halpaan hintaan!!
Näkispä engelsmannit tämän, aitoa BMC kamaa!!!

K. Hannu:

Flying Finns toi muistojen Minit Hartolaan

"Ministereitä" on periaatteessa kahta laatuja, niitä, jotka jyvät Morrisilla ja niitä, jotka lähtevät Austinin on se ainoa oikea. Jos aivan tarkkoja ollaan, niin oman alalukunsa muodostavat cooperistit, joille on tärkeintä ottaa kyytiä tehtaan perusvirittämällä "koiranpölyä". Oma populaarinsa on ortodokseillaakin. Heille on tärkeintä, että ajoneuvo vastaa mahdollisimman tarkasti sen alkuperäistä asua ja varustusta.

Kaikkista näkemyseroista huolimatta maamme noin 500 ministriä ovat tiukasti samaa puuta. Yhdestä asiasta ei tingitä. Vain Mini merkitsee heille tuota, vaikka joukkoon kuuluu niitäkin, jotka suostuvat muillakin merkeillä liikkumaan.

Tavallaiselle pulliaiselle Austinin ja Morrisin ero on arvoitus. Kerrota se Morrisin ministajalle. Väite suunnitelmista on syytä loukkauks. He zetoavat ikimurtoisin aikoihin ja Timo Mäkiiseen, joka ei Austinin ovista sisään mennyt. Automerkki koottiin kuulemaan niistä osista, jotka putoilivat liukuhimalta lattialle. Toisuus tuki myönnettään: 850- ja 1000-kuutioiset autot rakennettiin aivan samoista komponenteista.

Kuskin taakse

Vaikka ministerien Minit kätkyvät museoihin, on osia

autoihin edelleen saatavissa. Suomessa on muutama liike, joiden kautta tarvikkeita löytyy tavallisimpaan hätiin. Jos apua ei kotimaasta saada, niin sitten turvaudutaan EY-markkinoihin. Saksasta saa kuulemma rajattomasti mini-materiaalia.

Moottoritiden maasta löytyy myös monia herkkuja erikoisvarusteltuja varten. Pienessä Ministä ehdittiin väkättä useampia versioita. Perusmallien lisäksi markkinoilla oli lava-, paketti- ja avoautoja. Ja jos meninään rakennettiin maalleihin ja minien kuorien sisään niin suunnitelmien määrää käy vieläkin suuremmaksi. Viattoman näköisen pellen kätöksissä, kun saattoi hyrskytellä jopa Luotuksen moottori. Se ei kuulapellin alle mahtunut vaan tita oli otettava takapenkiltä.

Oon kokeillu

Tää kulkee täydessä lastissa lollaset 175-185 Oon sen ite kokeillu Saksassa. Moottoritilauus on nostettu 1.380 kuuttoon ja tähän on lisätty jarrutehostin. Moottorin laitto tuli maksaan viittien tonnia.

Maosimallit on -67. Hain tään Vaasasta seitsemän vuotta sitten ja maksoin siitä silloin 9000 markkaa. Tää pitäisi vielä kerran purkaa, hiekkapuu halluttaa ja koota uudelleen.

Terveisin: T. Pohtola.

Tässä ässä, aito Cooperi eikä mikään koveri.

Mää ajan tällä vain kesät. Mittarini tulee suunnilleen 10000 kilometriä vuodessa. Se tulee siitä, kun käy Minien kokoonmuksissa Euroopassa, selittää valkeakoskelainen Markku Jantunen leveällä Hämeen murtteella.

Missä kunnossa

Minin konpellit on rehvakkaasti auki. Jantunen kohentelee pipoaan, raplaa sytkäriä punaisen haalarinsa taskusta ja vastaillee mielellään hartolalaisen kysymyksiin.

Katsottavaa riittää. Autoja on markkinakentällä kahdessa rivissä kuusikymmentä. Mininä. Koskenniemessä kerrotan olevan toinen mokoma lisää. Komeimmat yksilöt ovat kuulemma leiriläisen parkissa.

Ne ei ollu aamulla ajokunnossa, selitettiin. — Mutta miten ne sitten Hartolaan saatiin???

— Autot oli kyllä ihan ok, mutta ne kuljetettajat, oikaistuan ohikulkijaa.

Aito ässä

Vihreän virityksen puskuuriin on koottu ruskasti ylimääräistä kromia. Torpedopölyiltä ottaa hyppää Volgan kauris. Kylläin sommitellut hengityskäsit liekevart Lincointista tai jostakin muusta 50-luvun dollarimerkistä. Sitä ei ehdi ihailua pitkään. Ortodoksi tempoo hihasta ja vie kohti Cooperin "Ässää". Auto vaikuttaa aivan iliaan tavalliselta varsinkin, kun sitä vertaa Tukholman poikien puunautuihin ajopöleihin.

Mutta Januksen aurolla on pakko käydä ajelulla. Turha vastustaa, kun tilaisuutta tarjotaan. Siinä on tietenkin kuppistuin. Ratti on kuulemma alkuperäinen. Moottori myös rähtele kunnioitusta herättävästi. Väki tekee vapaehetjölle, seitiä lähievälle autolle. Alppitorvia ei tähän tarvita.

Terveysti tutka

Kantatielellä pitäisi kokeilla ajo-ominaisuuksia. Kierrokset 5000:een ja suurempaa sisään. Neula nousee ihmeen hitaasti suurennyyppiin, ne ovat varmasti matleja. Pakko olla, sillä pohjoiseen liikkuva laikkari alkaa yhäkkiä tulla perä edellä vastaan.

Jos lähdet tästä ohittellemaan, niin siellä on varmasti Viron-Matti pistoolituksensa kanssa tien jommassa kumma suosiolla Ruuskealan risteyksessä sisään ja takaisin markkinakentälle.

Maalaistoimitajalle näitä keikkoja sattuu harvoin. Edellisestä kerrasta on yli seitsemän vuotta. Se oli Raahessa silloin kun Volvon ensimmäiset 700-sarjan mallit tulivat myyntiin, eli part vuosikymmentä siitä, kun Mäkinen ja Aaltonen ajoivat Mimiä maailman karalle.

Minit valloittivat Hartolan

Mini Club Flying Finns piti vuotuisen kesäkokouksensa viime viikonvaihteessa Hartolassa. Paikalla oli kaikenkaikkiaan lähes sata minniä kuljettajineen.

Minit kiinnostivat myös hartolalaisia. Keskustaan kertyi lauantaina runsaslukuinen yleisö seuraamaan Minien yhteisajoa.

Miniharrastajien klubi on perustettu 1982, ja tällä hetkellä siinä on jäseniä viitisataa. Kaikkiaan Suomessa on rekisteröityjä mininejä noin 2300. Yhmenen vuotta sitten määrä oli lähes nelinkertainen.

Mini Club Flying Finns pitää kolme kokousta vuosittain. Lisäksi ministit ovat edustettuina erilaisilla harrastaja-ajoneuvopäivillä.

Myös ulkomaalaisiin kokouksiin lähetetään puolivirallinen edustus.

Kokous on perinteisesti epävirallinen tapahtuma. Sinne tullaan tapaamaan tuttuja ja katsomaan, mitä talvella on saatu aikaan. Kesällä autot ovat parhaassa kunnossa, kertoo hartolalainen Tapani Pahkala.

Tokimiestien tavatessa syntyä kesäkuukausien ideoitu, jotka sitten kypsyttään valmiiksi talveen vuosikokoukseen mennessä, Tapani Pahkala jatkaa.

Viikonloppuohjelma oli kesäkuukausien kilpailujen, saunomisen ja tanssin lomassa vallittuun vuoden Mini ja ministi sekä vuoden entisöinti. Kesäkokouksen osanottajat äänestivät vuoden ministiksi Timo Virtasen, joka omistaa myös lauantaina Minin. Virtanen keräsi lopulta koko potin, sillä raati valitsi vuoden entisöinniksi Viron

Hartolalaisyleisö seurasi kiinnostuneena yli viidenkymmenen minin paraattia.

tasen vm. -64 Cooper S:n. Minit esittäytyivät myös hartolalaisille lauantaina iltapäivällä. Yli viisikymmentä autoa ajoi Koskeniemestä keskustaan ja park-

keerasi joksikin aikaa markkinakentälle. Kiinnostuneen yleisön määrä ylitti iloisesti myös ministit. Minejä oli niin tultu ihaillemaan vähän kauempaakin.

— Luin Itä-Hämeestä jutun Mineistä ja päätin tulla itsekin paikalle, totesi Juha Soilu Joutsasta katsellessaan paraattikuntoon kiillotettuja ajokkeja.

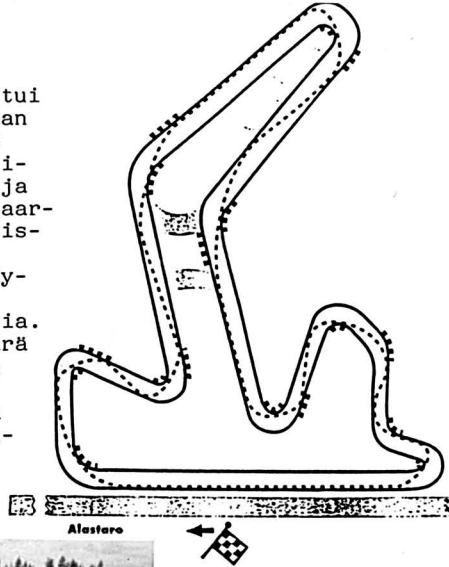
Hartolan Sanomat 04.07.1991

ALASTARON RATAPÄIVÄ 20.7.-91

Noin kolmekymmentä Mini-harrastajaa uskaltautui mukaan ratapäivälle, tutustumaan uuteen rataan ja myös kokeilemaan itse radalle. Tapahtuman järjestäjät Jari Jalonen ja Kari Salonen pitivät aluksi koulutustilaisuuden itse radasta ja ajamisesta radalla. Jari kertoi myös miten kaarteet pitäisi ajaa sekä rata-ajossa käytettävistä lippumerkeistä.

Itse radalle päästiin klo 14.00 ja se oli käytössämme kaksi tuntia. Aika riitti hyvin ja kukin ryhmä sai ajaa vuorollaan n.15 minuuttia. Jos autossa oli turvavyöt ja mukana oli kypärä oli nopeus vapaa - muutoin sai ajaa enintään 80 km/t.

Rataajo tullaan pitämään myös ensi vuonna ja sen ajankohta ja paikka päätetään syyskokouksessa.

Ratatapahtuman alussa Jari piti havainnollisen oppitunnin rata-autoilusta.

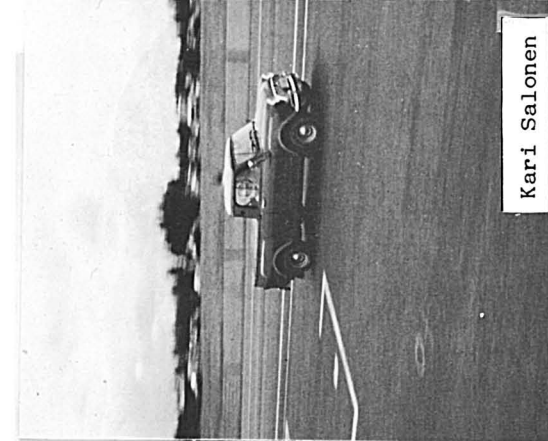
A real space car!
Taivas kattona ja ovia ei lainkaan.

Gentlemen start your engines!!!

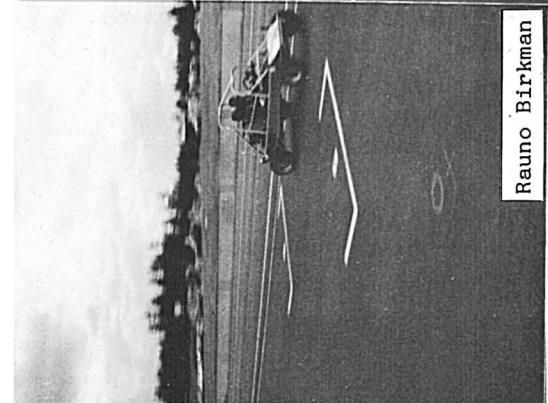
Kaija ja Timo lähdsä radalle... ja auto on tietysti...

MINI MOKE.

Hanne *

Kari Salonen

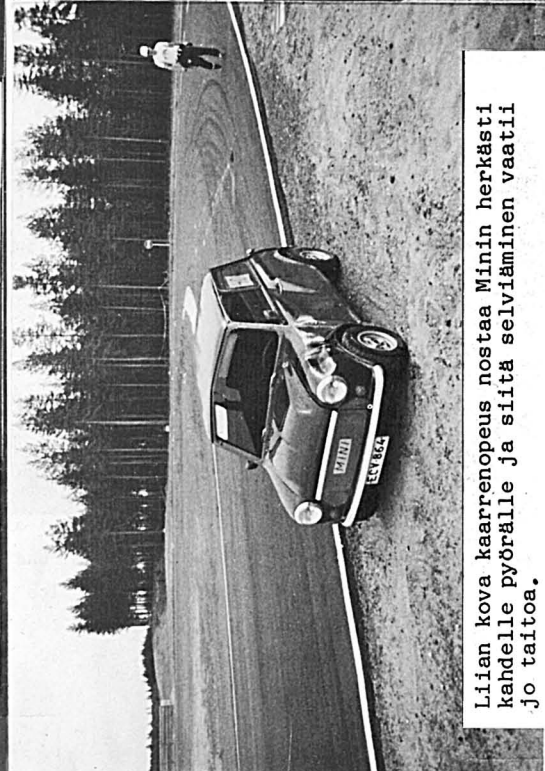
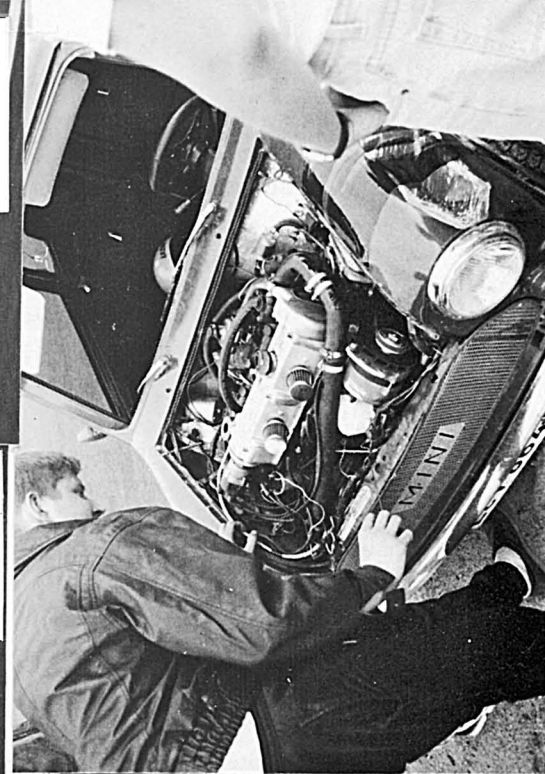
Rauno Birkman

Juha Kaivo-oja

Ilkka Lindstedt

Lilian kova kaarrenopeus nostaa Minin herkästi kahdelle pyörälle ja siitä selviämiseen vaatii jo taitoa.

TERVEISIÄ RUOTSIN MINIMÖTESTÄ!

Tänä vuonna olimme ensi kertaa Ruotsin kokouksessa, joka pidettiin nyt High Chaparral -lännekylässä, lähellä Gislavedia 2.-4.8.

Suomalaisia ministejä ei ollut paikalla kuin kaksi autokuntaa, edustus Seinäjoelta ja Espoosta.

Ministeille oli varattu ihan oma alue varsinaisen leirintäalueen ulkopuolelta -hevostaasta. Olivat isännät kuulemma keränneet eräänkin hevosenkakkaran pois Minien tieltä.

Samaan aikaan, varsinaisella leirialueella oli Honda Gold Wing -motoristien kokoontumisajot. Näitä "kakshuonettajakeittiö" -motoristeja olikin paikalla noin tuhat.

Pistimme telttamme pystyyn Trollhättanin kerholaisten keskeen ja nostimme Flying Finns -lipun salkoon (=teltan ovilippaan). Perjantai-ilta kului sitten vapaalla ohjelmalla muihin tutustuen. Ministejä oli tullut paikalle Saksasta, Norjasta, Tanskasta ja jopa Suomesta. Meno oli siis kansainvälistä.

Lauantai valkeni todella helteisenä, niin että vähän kaikilla oli lämpö-ongelmia. onneksi leirintä-alueella oli tekojärvi, jossa sitten pulikoitiinkin ahkerasti.

Päivällä oli ohjelmassa sokkona-ajot, eli kuski sokkona ja kartturi opasti. Minitavaraa oli myynnissä, tottakai. Esimerkkinä meille mainittakoon Minikellot ja -mukit. Tuli mieleen, että koskakohan meille saadaan aikaseksi Flying Finns -mukeja tms.

Illaksi oli järjestetty sikajuhlat. Erillistä korvausta vastaan sai possua, salaatteja ja patonkia seisovasta pöydästä.

Illan bileet avasi järjestävien isäntien "neliääninen" rock. Tanssimisen lomaan oli pistetty ohjelmaa. Asiaan kuuluvasti jaettiin palkinto pisimmältä tulleelle - tällä kertaa saksalaiselle - ministille. Ulkomaiset kerhot saivat myös muistoksi High Chaparral -lautaset. Meidän lautasemme on nyt Espoon Clubin seinällä. Vielä seurasi ohjelmaa kaljanjuontikisasta lauluesityksiin. Parhaimman menon sai aikaan noin 50-vuotias Mini Cooper S:n omistaja, joka oli muuttanut biisi Cadillac muotoon Cooper S. Jengi lauloi mukana ja biisi kesti... Ilta siis kului rattoisasti, toisilla jopa aamuun asti.

Aamu toi mukanaan sadekuuron ja sitten taas hellettä. Aamulla oli ohjelmassa Minien (joita oli paikalla 69) ajo kulkueena itse lännekylään. Tarkoitus oli, että Minit ovat siellä yleisön nähtävillä. Erikoisuuksina paikalla oli yksi Mini Marcos sekä yksi tuliterä (=kerran kisattu, Dalhemsin tekeleitä) ratapeli ja vanha Austin A-40. Paikalle järjestettiin myös pujottelurata halukkaiden ajotaitoja mittaamaan.

Siihen loppuikin ohjelma ja pikkuhiljaa piti ruveta pakkaamaan tavaroita autoon ja suunnistamaan kotia kohti. Tuttuun tapaan oli vähän tyhjä, "nytkö tää jo loppui"-olo. Vaan niinhän se on, että kaikki hauska loppuu aikanaan. Yksi yö vielä vietettiin ruotsalaisystävien luona Nyköpingissä ja päivälautta toi matkalaiset auringonpaisteessa Turkuun.

Yhteenvetona voisi todeta, että hauskaa oli, sää suosi ja peli kesti (tottakai). Ja nyt suunnatkaamme odotuksemme ensi kesään ja Hollantiin!

Pick-Nick
ala
High Chap-
paral!!

RENKASTARJOUS KERHON JÄSENIILLE:

ISKO OY LAHTI tarjoaa edullisen rengaspaketin. Yokohama A008 165/70xR10H. Epäsymmetrinen kuvio, vahvistettu olkapää. Sarjan 4kpl hinta 1000 mk + rahti. Yhteyshenkilönä on Timo Näränen. Puh. 918-504041.

(HUOM: Renkaat toimitetaan ainoastaan Lahden Iskosta).

MINIT AHVENANMAALLA

Tervehdys täältä Vantaalata. Ajattelin kertoa kesäseikkailustani mini-ystäväni kanssa. Olimme kiertäneet jo kaikki pääkaupunki seudun cruisingit ja tapahtumat niinpä päätimme yhteistuumin viedä mekatsumme pidemmälle retkelle, eli Ahvenanmaalle. Ai niin, esittely unohtui. Ystäväni on vuosimallia -66 itse olen 79 tehty. Lähtö Naantaliin oli aamulla varhain pidimme pieniä breikkejä välillä ettei ihmiset olisi alkaneet väsyä matkan pituuteen. Olimme ajoissa satamassa jossa ystävällinen virkailija toivotti meille hyvää matkaa. Siihen se ystävällisyys valitettavasti jäikin. Sillä kun ajoimme laivakannelle vihaiset ja stressaantuneet äijät huusivat meille. Jouduimme tosi ahtaisiin paikkoihin ja vieriviereen kaiken maailman romujen kanssa. Kun ystäväni jätti liikaa tilaa sivulleen niin hurjimus haalareissaan potkasi eturenkaaseen. Silloin meinasi kuljettajani jo hermostua. Matka sujui muuten hyvin ja siinä vaihdettiin ajatuksia muiden autojen kanssa. Pian oltiin jo Maarianhaminassa ja suunnistimme keskustaan sillä mekatsumilta puuttui jokin tärkeä lomaneste jota kuumeisesti etsittiin. Kun olimme parkissa niin jo tuli ensimmäinen ahvenanmaalainen mini meitä vastaan. Se oli sininen ja kiersi kaksi kertaa ihmettelemässä meitä. Kun hankinnat oli suoritettu pääsimme matkaan. Emme olleet ajaneet kun pari korttelinväliä niin jo seiso toinen mini parkissa kadulla. Tämähän oli hauska paikka. Suunnistimme Eckerö nimiseen paikkaan. Tiet olivat todella hyvässä kunnossa. Oli ajamisen riemua kun mennä huristettiin. Löydettyämme kaikille sopiva telttailualue leiriydyimme ja annoimme ihmisten rentoutua ja pelata minigolfia. Paikalle kantautuvista huudoista päätellen pelaaminen taisi olla aika hauskaa. Herätimme naapureissamme ihmeteltävää hilpeyttä. Onneksi ne ei tiedä mitä me niistä ajattelimme. Aamulla pakkasimme kiireesti tavarat kasaan ja lähdim me jatkamaan matkaa. Vaan nytpä huomasimme ettei mikään kahvila tai baari ollut ennen kello kymmentä auki. Vihdoin löytyi mukava paikka. Se oli tosi kiva paikka sillä kokilla oli punainen mini. Leiripaikkamme oli nyt Putteš Camping Lumparlandetissa. Ihanaa ruohoa ja tasaista maastoa. Putte olisi ostanut meidät mutta ei ollut tarpeeksi taalareita miehellä. Koko illan ja yön saimme kuunnella Gul o. Blå yhtyettä joka oli tullut nuorison iloksi Bromarvinrauniolle konsertoimaan. Porukka oli niin sikana, siis ne on kaikkialla samanlaisia näköjään. Parkissa ollessamme telttalueella saimme, jouduimme kuuntelemaan kaikenlaisi asiallisia ja asiattomia kommentteja. Eräs vanhempi mies tiesi että noilla Timo

Mäkinen voitti Monte Carlo rallin. Toinen vähemmän asioita seurannut selitti kaverilleen tohkeissaan " noi on niitä Morganeita ". Oli siinä kestämistä. Kiersimme saaren lähestulkoon kokonaan ja minejä näimme viisi kappaletta. Yksi oli autoromuttamolla kolaroituna. Sunnuntai aamulla viimeiset ajelut ja saimme tutustua ahvenanmaalaisiin poliseihin. Onneksi kuljettajamme selvisivät huohotustestistä hyvin. Poliisi oli kaunis nainen. Ennen laivan lähtöä kävimme mm. Pommern laivalla. Sekin on rakennettu muuten Englannissa. Kyllä ne osaavat siellä rakentaa kaunista ja kestäväää. Ajaessamme laivaan toistui miltei sama kun tullessakin. Nyt olimme niin vierä vieressä etteivät kaikki ihmiset mahtuneet omilta puoliltaan ulos. Mekatsumme olivat hyvin huolissaan kyljistäämme ja suunnittelivat jo miltei päivysysvuoroja kannelle. Onneksi vierustoverimme olivat ajattelevaisia ihmisiä ja avasivat ovensa varo-varovasti. Mukava oli reissu ja uudestaan menemme jäsenmaksulappujen kanssa. Sillä yhdessäkään näkemässämme minissä ei ollut Flying Finn tarraa.

Retkikuvia
Ahvenanmaalta

t.Päivikki
Leskinen

PICK-NICK

Harrasteautotapahtuma
FORSSASSA
4.8.1991

PICK-NICK
ELINA HIMBERG

Street Machine Clubin Pick-Nick-toimikunta on kokoontunut ahkerasti pitkin vuotta ja vanhaan malliin vauhti senkun kiihtyy. Heti viime vuoden tapahtuman jälkeen pidimme parikin ideapalaveria, mutta nyt näyttää siltä, ettei pakollisia muutoksia lukuunottamatta, uudistuksia tule. Niin valitettavaa kuin se tapahtumalle onkin, raviradan keskialue ei ole meidän käytössä tämän vuoden Pick-Nick:ssä. Harrasteautot täytyy saada mahtumaan kaviouralle ja autokatsomoon, kavioura on hiukan laajentunut entisestä ja kurvit ovat loivennetut. Tästä huolimatta joudumme suorittamaan karsintaa niistä harrasteautoista, jotka pääsevät varsinaiselle näyttelyalueelle. Toivomme, ettei kukaan loukkaantuisi kohtuuttomasti, vaikka ei tänä vuonna omalla harrasteautollaan pääsisikään näyttelyalueelle, muutos pitäisi olla vain tämän vuoden ja johtuu jälleen kerran keskialueen uudesta nurmikosta, joka ei vielä kestä käyttöä. Samaten keskialueelta poistuminen on muuttunut, Pilvenmäen raviradan maisemointitöiden yhteydessä on niinsanottu takaportti poistettu, poistuminen alueelta tapahtuu tallialueen kautta. Yksi hyväkin muutos liikenteen sujumisen kannalta on saatu aikaan, romutorille saapuvat ajatetaan eri portista kuin harrasteautot.

Takaluukuista löytyy mitä vain!

Ruuhkia tulee syntyämään uusien ajoreittien vuoksi, pyrimme järjestämään mahdollisimman paljon liikenteenohjaajia ja järjestäjiä paikalle ja toivomme, että varaatte itsellenne aikaa, pitkäjännitteisyyttä ja ymmärtämystä meitä ja kanssamatkustajia varten. Me yritämme parhaamme, että kaikki viihtyisivät ja tuntisivat olevansa tervetulleita Forssa IX harrasteauto Pick-Nick:iin.

Kuuluu Romutori.

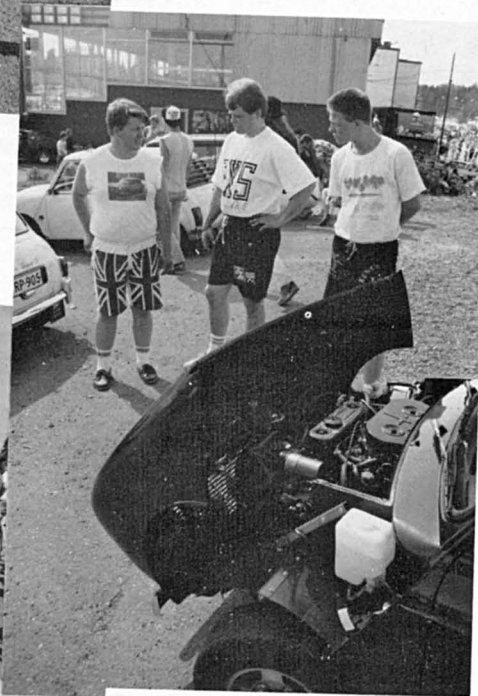

Tulin kävellen - lähdinkin autolla!

Pilvenmäen ravirata...
Täynnä autoja ja Pick-
Nick sää mitä paras..
Paahtavaa hellettä.

Minit rivissä..
Kuplien keskellä.

KAI Tarvaisen tyylikäs asu
Mini T-paita ja Brittilippu
Shortsit!! →

MINI 1000 UUTISIA

Kun mini-tonni kisoja on enään yksi jäljellä (Alastaro syyskuussa) on kolmella kuskilla pisteitä jo kovasti kasassa. Kärjessä on puh,joht. Markku Laakso. Seuraavina Matti lehtokari ja viime vuoden mestari Vetelin Mauno Mäkelä. Elokuussa oli 17.päivänä Vtelisäa tosi kova ja jännittävä kisa. Ensimmäisestä paikasta käytiin raivoisa kamppailu. Lähdössä epäonnistunut Markku Laakso nousi kahdeksannelta sijalta toiseksi jo oli vähällä jo ohittaa johtoa pitävää Matti Lehtokaria. Matti kun saa hyvän lähdön niin hän on miltei saavuttamaton. Kolmannesta ja neljännestä paikasta käytiin vielä kovempi taistelu. Simo Tukiainen onnistui lähdössä ja oli toisena ennenkuin Mauno Mäkelä henkeäsalpaavan ohituskisan jälkeen ohitti mutkassa. Viiden-
nestä ja kuudennesta paikasta oli samoin kamppailua. Kolme autoa ajoivat miltei rinnakkain kunnes Timo Laasasenaho jouti mylläkässä radalla poikittain ja moottori sammui. Sen verran aikaa meni startattaessa että muut olivat ehtineet karkuun.

Mini-tonnit ovat lukumääräisesti suurin luokka tänäkin kesänä. Autoja on ollut keskimääräisesti noin viisitoista joka kilpailussa. PTV on ansiokkaasti lähettänyt juttua mineistä. Samoin ruutulippu on ollut kovinkin kiinnostunut mini-tonneista. Uusia ajajia on tullut ja välillä on auton vuokraus ollut kovinkin vilkasta. Alastarossa ratkeaa cup-voittaja ja muiden kuskien sijoitus.

Tässä mini numero 1 viimevuoden mestari Mauno Mäkelä
mini numero 2 Matti Lehtokari
mini numero 3 Markku Laakso

F. * Jonne

N:o 2

Matti Lehtokari

N:o 3

Markku Laakso

Oletko kiinnostunut harrasteajoneuvojen
kilpailutoiminnasta? Ota yhteys:

HISTORIC RACE FINLAND ry.
PL 362 00151 HELSINKI FINLAND

Puheenjohtaja: Jorma Välimaa Puh 90-669 944
Varapjohtaja: Tom Kormas Puh 90-876 7955
Sihtteri: Hannu Makkonen Puh. 90-259 293
Rahastonhoitaja: Mika Kaskinen Puh 90-607 182
Ratajaos: Juha Liukkonen Puh 90-520 062
Ralliiaos: Olli Nurminen Puh 941-722 213

Veteraanit ajoivat Jyväskylän Suurajojen tunnelmissa Tyylikästä vauhtijuhlaa

Jukka ja Panu Silvasti vuoden 1960 mallisella Porschella ynnä neljatoista muuta suomalaista paria huolehtivat viikonvaihteessa siitä, etteivät länsinaapurin vesellit pääseet hiihumaan toisessa Tuhannen Järven Veteraanirallissa Jyväskylän ympäristössä.

Herraskaisluokassa 29 autokuntaa suoritui miltei 500 kilometrin lenkiltä maaliin. Ajotaitoon ja arviointiin perustunut kisa oli pullollaan eksotiikkaa, kun Porschet, Jaguarit, MG:t, Alfat, Volvot ja Saabit esiintyivät baanailla laajalla kirjolla.

Kari Jaatinen keuruulta vavahduitti kisan vanhimalla ohjuksella. Misteri oli kaivanut talistaan Citroen B11 Sportin, jolla purjehti tuokkarytisen reitin "nestoriina" ennen vuotta tuoreempaa Hakulisen Onnin Tatraplania. Tšekki-vanhus on vuodelta 1952 ja tyyppiä T600.

Jaatinen vanhalla leidillä on ikää yhtä paljon kuin Jyväskylän Suurajoilla. Laite on nk. poikamallia; suuntavilkku nousee tanaan molemmilta poskilta.

Kyösti Hämalainen hoiteli hommeleita Valiantilla (vm. -65), Matti Aarnio ja Asa Lovdahl Skoda Octaviailla (-62) ja Saaren Martti vuoden 1954 Ford Consulilla.

Hurmaavia olivat myös Asunnan Hannun Jaguar XK 140 Open Two Seat ja

• Timo Mäkinen ohjasti tietyksi Mini Cooperia, kun vanhat kunnon menijät kohtasivat Tuhannen Järven Veteraanirallissa.

tietenkin samanmerkkiset E-tyypit, jolla ladylike edustivat Rajja Harvin ja Eija Hiekkataipale.

Hillittyä eleganttia kisaan toivat Pirjo ja Aili Rosberg Jaguar Mk 2:llaan. Se on vuodelta 1961.

Joukon ainoan Lancian tyyppi oli Flaminia 3C GT vm. -64. Sitä ohjasti Aarno Koivikko kakkosenaan Ilpo Nummela.

Ruotsin Gösta Idh ja kakkosensa Leif Eriksson toivat 96-Saabinsa 16 sijalle.

Onni Vilkas ei malttanut jäädä pois

Kisan Grand Old Man oli luonnollisesti Onni Vilkas, joka alkujaan ajatteli jättää kisan väliin.

— Jonkinlainen kuume nousi pintaan edellisenä lauantaina, ja samoin tein ilmoittauduin mukaan, selvitti Onni mm. kolmetkymmenet Suurajot takanaan. Onni paahantee rallibaanoja vielä satavuotiaanakin.

Veteraaniralli elää Suomessa kehitysvaihetta. Puuha sisältää siinä määrin upeita elementtejä, että siihen kannattaneen panostaa.

Veteraanikisan kilvanajoluokassa Timo Mäkinen joutui tunnistamaan Ruotsin Åke Anderssonin vajaan minuuttin verran paremmakseen. Åke poltti Porschella ja Timo tutulla Cooperilla.

Juha Kankkusen isäkin mukana

Kisaluokassa neljas oli Juha Kankkusen isäukko

Pekka, joka antoi harvinaisen raskasta tossua Ford Cortina Lotuksella.

Kilvanajomaottelussa Suomi ja Ruotsi lasasivat pisteet 11–11, jos pisteet lasketaan niinkuin oikeassa Finkampenisissa.

Kisahumori... herysi vuolaana molempina kisapäivinä. Karkeen nousi juttu, jonka mukaan tasavallan vihreät tukevat veteraanikisaa! Syy: vanhat autot ja puolimäddät miehet on pantu kierrätykseen.

Veteraanigaala eilen illalla sujui tuntuvasti rauhallisemmin kuin Kuninkuusarvien päättäjaisrieha viikkoa aiemmin, terävää edustivat vain aly, kossu ja hammastikut. Viikkoa aiemmin poliisi takavarikoi samasta juhlasalista nipun teräsestä ja viisi oikeata ampumasetta.

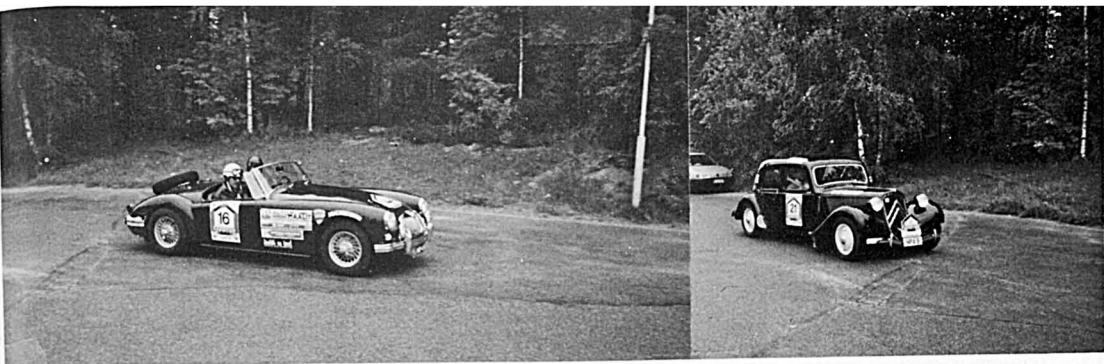
Poliisi pani pukarit lattialle makulleen lännen malliin. Autourheilun pannonen kinkereihin toi Ari Vatanen avustamalla poliisia tilanteen kartotuksessa.

PERTTI & PEKKA
RÖMAN

Nimi/Name
Hänne Lindstedt
Mini Club / Finland
» 1991 «

Vanhoilla herroilla oli vauhti tallella

Jatkoa sivulta B 1

Yläkuva: Mini Clubin toimittaja haastattelee Timo Mäkistä ennen kilpailun alkua. Mm. keskusteltiin vuoden 1966 Suurajoista ja Timon voittoautosta JBL 493D:stä, joka oli myös Mini Cooper.

PS. Seuraavilla sivuilla on kuvakertomus rallin tapahtumista.

Veteraanirallin säännöt määräävät vain ajokkien iäksi vähintään 25 vuotta, joten kuljettajaksi toki kelpaa jokainen ajokortin omaava. Käytännössä kuitenkin lajin tiukempaan eli B-luokkaan osallistuvat kuskit ovat vanhoja rallikonkareita ja suhtautuvat touhuun tosiinsa.

Nyt ajetun kaksipäiväisen kilpailun kahdeksalla erikoiskokeella miehet, vanhoissa autoissaan, lennättivätkin soraa oikein innolla. Ennakkosuosikki Mäkinen ihmetteli jo alkumetreistä lähtien Ake Anderssonin hurjaa vauhtia. — Kun seurasin Aken lähtökiihdytystä eräälläkin pikiksellä oli hänellä nelosvaihde päällä jo samassa kohtaa kun minä vasta sain kakkosen pesään. Kun aikoinaan ajoimme keskenämme kilpaa ei noista Porscheista ollut juurikaan Mini Cooperillemmä vastusta, tilitti maestro Mäkinen karvasta tappiotaan.

Vauhti oli kuitenkin herroilla tallella, sillä eräälläkin erikoiskokeella oli voittajan keskinopeus, tosin epävirallisten tietojen mukaan, yli 120 km tunnissa!

— On tietenkin vaikeaa verrata nykyistä vauhtia noin vuoden 1965 kosiin, mutta eiköhän se ole nyt vähintäänkin samaa, Timo Mäkinen veikkaa.

Erikoistehtäviä karsastettiin

Veteraanirallin suoritusvaatimuksiin kuului myös ns. erikoistehtäviä. Lähinnä erilaisia taitoajo- ja a viointiknopeista koostuneita osia ei juuri pidetty.

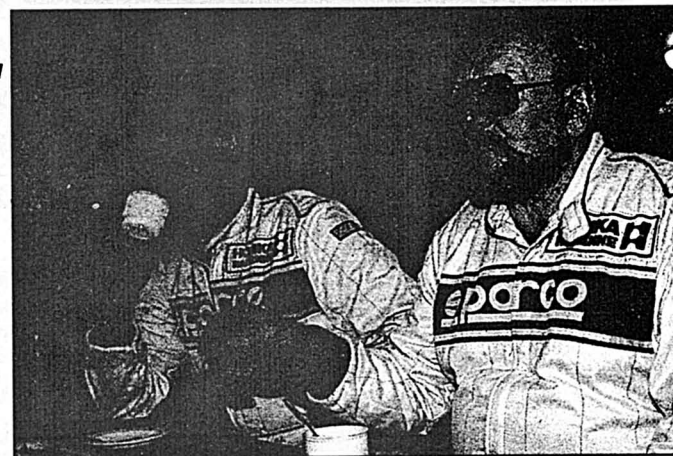
— Nuo pikataipaleet olivat erinomaisia, mutta noita tempputehtäviä en oikein jaksanut ymmärtää, arvioi voittaja Andersson.

Myöskään Mäkinen ei niistä pitänyt, vaikka suoritus tautaisella ammattitaidollaan mm. liukkaan kelin ajoharjoitteluradan kiemuroista ylivoimaisesti parhaiten.

— Tuo rata meni hyvin, mutta jäin kyllä kaipaamaan huomattavasti suurempaa pikismäärää, totesi Mäkinen.

Ensi vuodeksi järjestäjät saivatkin melkoisen tukun uudistusehdotuksia pureskeltavakseen. Varsinainen Suurajojen MM-sorasirkus pyörittää käyntiin ensi torstaina.

RISTO ALMONKARI

Juha Kankkusen isä Pekka Kankkunen nautti niin ajamisesta kuin taukokahvistaikin. Pappa-Kankkusen ajokki 1966-mallinen Ford Cortina Lotus on Juhan Englannista hankkima harvinaisuus. Pekka (oik.) sijoittui kartturinsa Raimo Huovilan kanssa B-luokan neljänneksi.

Ake Andersson kaasutti Porscheillaan Timo Mäkisen ulottumattomiin.

Timo Mäkinen
Pekka Keskitalo

Pertti ja Pekka saapumassa rallin lähtöpaikalle, Hotelli Laajavuoreen.

Lasilandian asfaltti- ja liukkaan kelin harjoittelurataa varten huolto vaihtoi paremmat renkaat alla. Timon huoltojoukko taisi olla sama kuin 25 vuotta sitten, sillä mukana oli myös tunnettu Mini-harrastaja Antti Kytölä..

Yläkuva: lauantain iltajuhlissa Jarkko ja Hannu luovuttivat Timo Mäkiselle ja Pekka Keskitalolle Mini Clubin viirit, monivuotisesta ja erittäin ansiokkaasta yhteistyöstä Minin kanssa, joka jatkuu toivottavasti vielä vuosia...

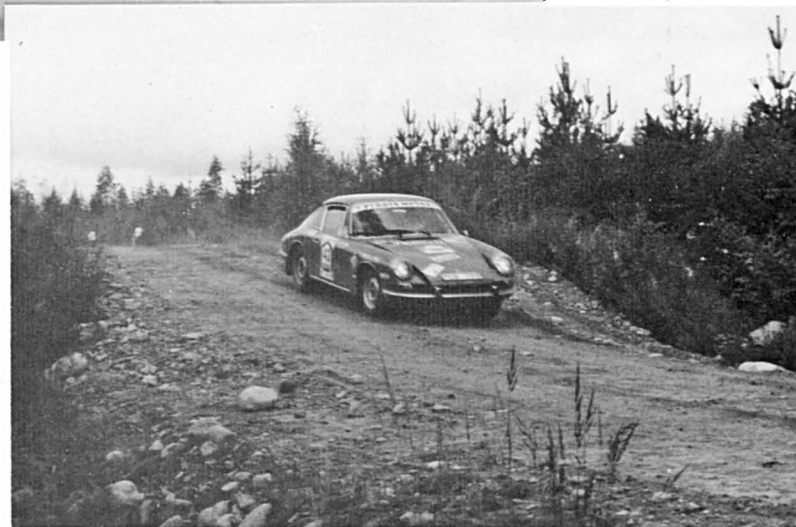

Timo ajoi ylivoimaiset pohja-ajat Lasilandian "jäänliukkaalla" radalla.

Pertti ja Pekka lautailan palkintojenjaossa.

Kilpailun voittajan Ake Anderssonin tyyliä Porschella. Kylä pitivät mahdollista paukkaa Porschen pohjapanssarit. Eipä autoa säällity.

Lasilandian pika-
taival oli yllät-
tävänpaha. Aluksi
kivistä soratie-
tä, pahoja hyppy-
jä ja lopuksi as-
falttipätkä, jos-
sa liukkaita kaar-
teita. Pertti liu-
kui ojan puolelle
ja sieltä oli vai-
kea päästä ylös.

Timon tyyliä
soratiellä.
Mini kulkee
yllättävän
kovaa osaa-
vissa käsis-
sä. Noin 120
km keskinö-
peus.

Pekka Kankkusen Lo-
tus, joka on raken-
nettu Corttina GT:n
korista.
Rauno Birkman zoo-
maa...

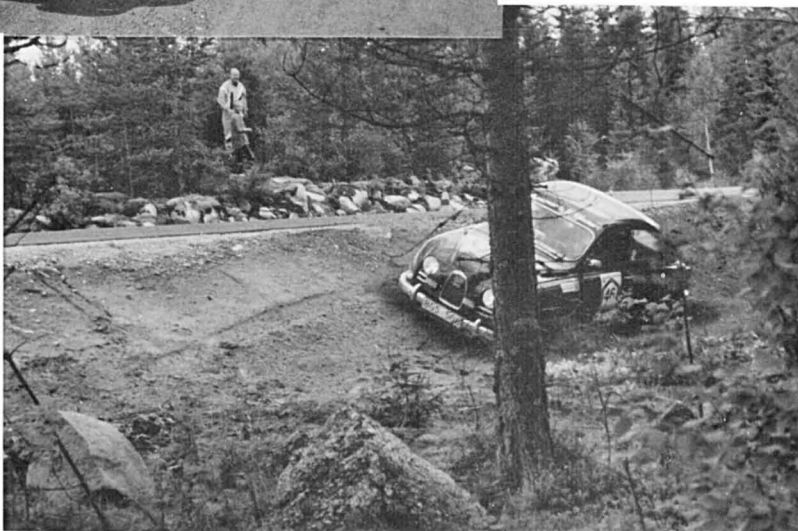
Lasilandian
sorapätkällä
Pertin Cooper
pölyytti kiviä
ja soraa tosi
mahtavasti.
Terveisiä
Jyväskylään:
Pertille ja
Pekka Röman-
nille.

Pikataival N:o 8
Äijälän vaaralli-
nen mutka, jossa
Pertti ja Pekka
tekivät komean
voltin. Kumpikaan
ei loukannut it-
seään; ja auton
kunnostus, entis-
sointi on jo al-
kanut ja ensi
vuonna uudelleen,

Ruotsalaisten!
tyylinäyte. Se ei
osunut mäntyyn!
Tie kulkee 1 m
ylenpänä.
Hans Sellberg
Lennart Berg-
gren pitävät
kansaa jänni-
tyksessä!

ILKÄN STIL!

Terveisiä
Hanne.

1000 Lakes VETERAN Rallye

Sarja B	1 Åke Andersson	Porsche
	2 TIMO MÄKINEN	MINI
	3 Jerry Larsson	Porsche

Olimme lauantaina 17.8 kello 17.00 Jyväskylässä odottelemassa veteraaniralliin osallistuneiden tuloa messukeskusalueelle. Ei ne muut niin kovasti kiinnostanut mutta suuri idoolimme TIMO MÄKINEN sai jännityksen ilmaan. Tuli hienoja vanhoja autoja oli Porschea, volvoja, Skoda Octavia, jaguareja. Grand old man Onni Vilkas tuli niin pirteän näköisenä porschellaan että. Miissi Åsa Lövdahl ajoi alueelle skoda octavialla. Pitkän odottelun jälkeen kaartoi mini pihalle. Valpukuvaajat ympäröivät Keskitalon Pekan ja Mäkisen Timon heti. Isot miehet kömpivät autostaan ja vastailivat kysymyksiin. Timo Mäkinen kertoi, että Åke Andersson oli jo heti ekan pätkän jälkeen 8 (sek?) edellä ja toisella pätkällä 4 (sek?) nopeampi. Reitti oli ollut kova ja tiukkoja mutkia oli löytynyt. "Haastattelun" lopuksi toivotin tsemppiä sunnuntaille ja siirryin omaan miniin sydän pamppaillen.

Terveisin:
Päivikki Leskinen

OLIPA KERRAN PART TWO

Viime kerralla jäimme 24.3.91 sunnuntaiyöhön, jolloin kyselin Saksasta kaverilta, että onko tietoa hyvästä Mokesta ? "Odota hetki, niin soitan toisella puhelimella Klausille, jos sen Moke on vielä myymättä." Hetken odottelua, luuri ei tahdo pysyä kädessä, kun kaveri vastaa, että kyllä löytyy vielä. Entä hinta? Kuulostaa kohtuulliselta, minkä vuotinen ja paljonko ajettu? 17,5 sekunnin jälkeen päätän lähteä aamulla varaamaan liput lautalle ja Saksaan. Älä laita ilmoitusta lehteen tulen hakemaan Moken, hieman on murahaisia persuksissa, kun tuli ostettua Moke näkemättä sitä.

Aamulla 25.3 on kauhea kiire varata liput Ruotsiin ja Jetillä takaisin, onnistuu!! Jalosen Jari lainaa ystävällisesti kärryjään ja vielä on kesärenkaiden vaihto vetoautoon ja peräkärryyn, vakuutuksien haku ja tärkein DM:en haku pankista. Tähän se meinasikin topata, koska en ollut varannut etukäteen rahaa, mutta SP:ntytöt järjestivät matkasekkejä vinon pinon, joten sekin asia oli ok. Vielä sain puhuttua puhekaverin mukaan ja matka voi alkaa. Tiistaina 26.3 klo 10.30 illalla olimme Oldenburgissa ja heti aamulla soitin Klausille ja sovimme treffit.

Klaus peruutti Moken ulos tallista. Seoli upean näköinen, musta ja tosi hyvässä kunnossa, hän kertoi ajaneensa sillä vain kahtena kesänä, talvet Moke oli seisonut tallissa. Onneksi ei tarvinnut perua kauppooja, olisi ollut turhan pitkä katsomismatkakkin. Klausilla oli ostaja osille joita emme voineet viedä Suomen lainsäädännöstä johtuen mukanaamme. Ihmettelyä se tosin herätti, kun puramme ehjän Moken, mutta autoveron välttääksemme otimme mukaan lain sallimat 49% Mokesta.

Noin tunnin aherruksen jälkeen Moke on siinä kunnossa, että nostamme sen kärryille ja suuntaamme majapaikkaamme yöksi. 28.3 torstaiaamuna lähdemme kohti Travemündeä, mukana täytetyt tulipaperit (onneksi oli edellisen kerran papereista kopiot, joiden mukaan oli helppo täyttää).

Saksan tullista täytyy saada maastavientileima, mutta tullimies väittää kivenkovaa, että ei tuon näköistä Miniä ole olemassakaan!!! No onneksi eräs toinen tullimies oli nähnyt Moken Kanarian saarilla ja asia kuitattiin makealla naurulla plus leimalla.

30.3 aamulla Finjet saapuu Helsinkiin ja tullissa on kova jono, onneksi saan siirtolapun Forssan tulliterminaliin ja pääsemme jatkamaan matkaa kotiin osan jatkaessa kohti Venäjää avustusrekkoineen.

Alastaro

Alta viikon alkaa unelma vaikuttaa huomattavasti todenmukaisemmalta, mutta ei kaikki ole vielä selvää. Forssan tulliterminaalissa järjestyy kaikki kohtalaisen äkkiä, tosin nyt olisi tarvinnut olla yksi leima enemmän kuin viimeksi ja sen puuttuminen maksoi pari sataa.

Onneksi olin ostanut keväällä itselleni ns kanta-auton josta leimautin katsastuskonttorilla noin 52% osia. Nämä osat siirretään Mokeen sitten myöhemmin.

Kanta-auton katsastuksen jälkeen on vuorossa anomuksen teko Tampereen katsastuskonttorille korin vaihtoa varten. Tästä olin jo aiemmin kysellyt puhelimitse, ettei tule yllättäviä esteitä. Moke on muuten tyyppikatsastettu Suomessa 1964 ja niitä oli rekisterissä 2 kappaletta vm 1964.

Kesäkuun alussa tuli lupa hyväksyttynä ja osien siirto voi alkaa. Noin viikon autotallissa oleskelun (asumisen vaimon mielestä) jälkeenkoitti juhlallinen starttiavaimen väentö... hiljaista ei kuulu yhtikäs mitään. Akku oli tyhjentynyt, vara-akku tilalle ja uusi yritys. Kolmas kerta lupasi ja neljännellä kuuluu jo tasainen venttiilien nakutus.

Aamulla heti vakuutus kuntoon ja siirtokilpien hakuun ja tänään 9.7.91 ensimmäisen kerran maantielle (lämpöä sopivat 28 C). Muutama kilometrin ajon jälkeen tukka on niin sekaisin, että kampakaan ei siitä mene läpi ja pölytiellä kaikki pöly tuli autoon sisälle.

Tämä on juuri seillaista mitä odotinkin. Kaupungissa ihmiset kyselivät liikennevaloissa, että onko se itsetehty !!! Samaa epäilivät jarrudynamometrilläkin, kyllä tämä on aito Portugalilainen tuote.

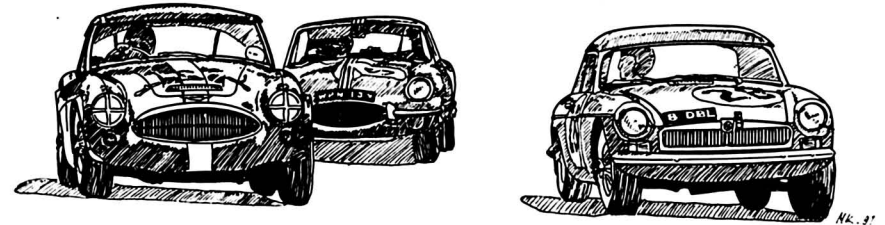
11.7 sitten koitta totuuden hetki, kun Moke viedään katsastuskonttorille rekisteröimistä varten, sen jälkeen ratkeaa tuleeko tarusta totta.

Seuraavassa lehdessä se sitten on olipa kerran part tree.....

Terveisin:

Timo.

Historic Race Meeting 22.9.1991

SUURI RATATAPAHTUMA ALASTAROLLA 22. SYYSKUUTA

Historic Race Finland ry järjestää Alastaron moottoriradalla suuren harrasteautojen kokoontumisen 22. päivänä syyskuuta. Tilaisuuteen ovat tervetulleita kaikkien merkkikerhojen jäsenet tai muuten vain harrasteautoista kiinnostuneet henkilöt. Päivän aikana rata-ajosta kiinnostuneet pääsevät radalle omalla autollaan. Omaehtoinen ajoharjoittelu ja rata-autoilun asiantuntijoiden pitämälle luennolle osallistuminen maksaa 50 markkaa autolta (enintään 2 henkilöä/auto). Luento alkaa Alastaron varikolla sijaitsevassa ravintolassa klo 12.

Ne, jotka eivät halua itse ajaa, voivat seurata päivän aikana mm. historic-autojen kilpailuja. Lähtöjä on suunnitteilla eri luokkien autoille. Kilpailuun voivat osallistua kaikki Historic Race Finland -yhdistyksen jäsenet. Sunnuntaina Alastaron varikolla on ohjelmassa myös kilpa-autoaiheisia tuotesittelyjä ja erilaista rattoisaa puuhastelua. Varikon ravintola on avoinna koko päivän ja sieltä saa kaikkea sitä ravintoa mitä normaali ravintola voi tarjota.

Rata-ajomaksun voi suorittaa paikan päällä, mutta olisi toivottavaa, että eri kerhot tiedustelisivat etukäteen omasta jäsenkunnastaan osallistujien määrää. Ennakkotietojen saaminen edesauttaisi järjestelyjen onnistumista.

Tilaisuuteen on vapaa pääsy, rataharjoittelua ja siihen kuuluvaa luentoa lukuun ottamatta.

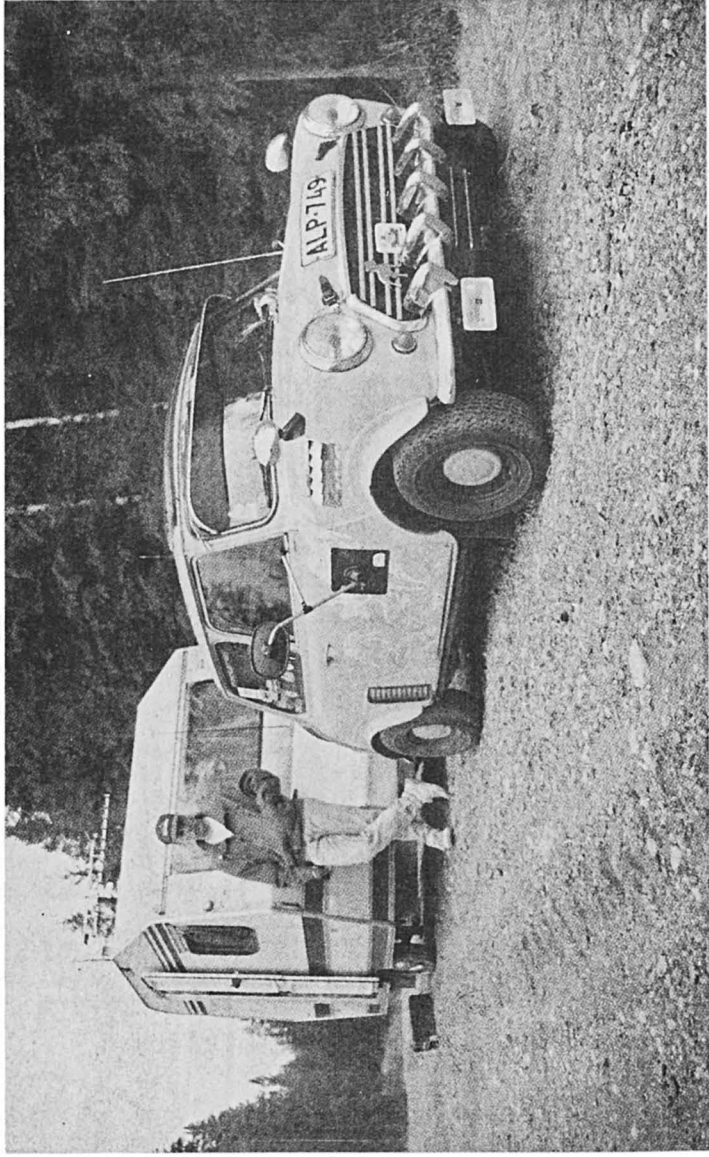
TIEDUSTELUT JA ENNAKKOILMOITUKSET:

MIKA KASKINEN P. 90 / 607 182

JORMA VÄLIMAA P. 90 / 669 944

Mini matkailuvaunun vetovaununa ei ole jokapäiväinen näky. Leveät taskit alla ja pitoa riittää.

Monelta on ehtinyt mennä pasillii väärään kurkkuaan... kun Jouni Mäkinen on porhailtanut autolautan uumenista Euroopan kamaralle. Voiko olla mahdollista, että joku vetää Minillä matkailuvaunua!

– Kyllä englantilaiset Minin osaavat tehdä, mutta suomalaiset sen ajoivat maailmankartalle, sanoi Mäkinen itse ja viittaa siihen kuuluisampaan Mini-Mäkkeeseen.

Jouni Mäkisestä voi syyllä sanoa, että Mini on vienyt miehen ja Mini on hänen viisi Minia. Yksi ministä. Minillä on iselminä. Nyt esiteltävä vihreä viritys on kuitenkin Jounin rakkain Mini.

Itse hän arvioi vetäneensä Minillä matkailuvaunua noin 30 000 kilometriä. Vantaan Koivukylässä asuva Jouni kuuluu jäsenenä Mini Club Flying Finns ry:n Helsinkiin tehtiin. Jäseniä yhdistyksessä on 500.

Mäkinen työskentelee Koivukylässä Soliferin matkailuvaunutehtaalla. Vahan hantä harmittaa se, ettei Minin perään voi kytkä oman tehtaan vaunua. Mini kun painaa vain 630 kiloa, eikä vaunut saa painaa enempää kuin vetovaunu. Nyt vedettävä vaunu on merkkiä ja mallia Piccolo 320.

Mini-matkalle aina, kun aika sallii

Jouni irrottautuu vaunonsa Kirsin kanssa Mini-

MINI

on mestari vetämään vaunua

Maailman suurin Mini-ruuhka

Viime kesänä Jouni kävi kansainvälisessä Mini-tapaamisessa Länsi-Saksan Rodenkirchenissä. Mieleenpainuvimpana kokemuksena hän pitää Englannin Silverstonessa pidettyjä Minin 30-vuotissyntäreitä.

– Sir Alec Issigonisin suunnittelemaa Minia oli saapunut Englantiin juhli- maan kolmen päivän ajaksi noin 23 000 minia. Tä- män lisäksi olin mukana Silverstonen stadionilla tekemässä uutta ennätystä Guinnessin ennätysten kir- jaan. Stadionille saatiin yhtä aikaa mahtumaan 5 061 minia. Siinä vaan ajettiin peräkkäin ennä- tyksentekopaikalle.

Mini on siitä erikoinen auto, että sitä on koko yli 30-vuotisen historian ajan tehty samalla paikkakun- nalla Englannissa. Minia on tehty monen merkkini- men alla. Tunnetumpia ovat olleet Austin, Morris, BMC ja Leyland. Maail- man suurimmassa Mini- ruuhkassa Silverstonessa vilahdelti myös sellaisia Mini-versioita kuten Wolf- seley, Hornet, Riley Elfit ja tietenkin Cooperit.

You never forget your first Mini.

Tarranvistä takalassissa kertoo Mini-harrastuksen laajuudesta.

Moottori on mitoitettu ni- menomaan vaununvetoa varten, ei kilpuriksi. Par- haan mahdollisen loppu- tuloksen saavuttamiseksi olen kokeillut siinä erilai- sia välityksiä. Polttoainet- laiset 18 litraa sadalle ki- lometrille, hän kertoo.

Muista Jounin Minin erikoisuuksista voisi mai- nita öljynlaadutimet ja jäähdytysjärjestelmän tuplatlekit, mekaaninen ja sähköinen.

Vihreän auton kylkin on maalattu fosforiväriä li- leskat. Ne hehkuvat pi- meällä. Auton sisustusta hallitsee jalopuu.

– Mini on aina ollut hyvä ajettava, mutta myös sen veto-ominaisuu- det ovat erinomaiset. Mi- nin lisäksi tässä maassa on ainoastaan toinen ”hullu”, joka vetää Mini-ä matkailuvaunua, mutta hän on tietävästi luopu- massa siitä.

– Tällä ajettaessa huo-

JUHANI PUUKILA

MINIMARKET

MYYDÄÄN: MINI 1000 -77. Hiekkapuhallettu kori, ei reikiä. Kaikki tekniikan osat hiekkapuhallettu ja maalattu punaiseksi. Takaritilä, levikkeet, uudet puskurit, uusi takakelkka, uusi pakoputki, uudet sisälokarit, uudet iskarit, uudet jarrukengät, uusi tuulilasi, uudet halogeni umpiot, takapyörän ripustin akseli ja holkitus uusi, korkeat plyysiverhoillut penkit ja ovipahvit, kesä- ja talvi renkaat. Viimeiset 6 vuotta ollut yhdellä omistajalla, jolloin ajettu noin 1.000 km. Hinta: 8.000,-
Puh. 931-620765/Maarit Ruusila.

OSTETAAN: Entisöinnistä puuttuu seuraavat osat:
Super DeLuxen tai Cooper S:n penkit, väri vaalea sininen/harmaa+kulta brogadi.
MK1 1275 lohko ja kansi AEG 163.
Cooperin kattoverhous.
Puh. 918-622404 tai 918-624091/Hanski.

MYYDÄÄN: Omistajan käsikirjat (englannin kieliset):
- Mini Cooper & S MK1 (AKD 3891 G).
- Mini Cooper & S MK2 (AKD 4997).
Peltipakosarja LCB. Plyysi/keinoahka verhoillut, sinivalkoiset, korkeaselkänöjaiset etupenkit + takapenkki. 5 kappaletta 4 1/2"x12" aluvannetta. 2 kpl 7 1/2"x10" tykkivanteita. Kaikenlaista Mineistä purettua osaa MK1 - MK3,
Puh. 918-622404 tai 918-624091/Hanski.

MYYDÄÄN: MINI -74. Etupää kolaroitu.
Puh. ilt.918-182802/Jussi Talonen
päiv.918-181612/Höyhtönen Juha tai Jussi.

MYYDÄÄN: Osia Miniin: 850cm³ pakosarja ja kansia, ohjauksen ja jarrun osia, mäntiä... Puh. 90-715411.

MYYDÄÄN: KERHOKAMAA!! Kerholla on vanhoja Mini-lehtiä saatavilla a)2mk + postikulut...Halvalla mence parasta best-selleriä. Lehtiä voi tilata Timolta ja maksun voi suorittaa kerhon tilille; LHSp Jokioinen, Mini Club, 425018-49622 (muista nimesi ja osoitteesi). Vanhoja lehtiä on saatavilla myös kerhon kokouksissa.
KERHOKAMAA!! Kerholle on saatu erä uutta vara-osaa mm. Algron,Marinan,Metron ja Minin. Osien voi tutustua kerhon kokouksissa tai ottamalla yhteyttä Timeen.

MYYDÄÄN: MINI CLUB JÄSENETU

Dunlop SP 145 x 10 Hinta: 183,-/kpl.

Dunlop SP 165 x 10 " 230,-/kpl.

Jakelu Vulcon kautta.

Tilaukset ja tiedustelut: Laurén Puh. k.911-33295
t.911-716525

PS. Varokaa halpoja D.A (sekunda) renkaita.

MYYDÄÄN: AUSTIN MINI 1275 GT Clubman. Ostin Minin vuonna -84 Oulusta. Kesäisin olen kunnostellut sitä aina kun kiireiltäni olen joutanut. Alusta ja kori on hitsattu kuntoon. Eteen ja taakse on vaihdettu uudemmasta miniä ehjät apurungot. Jousitus on vaihdettu kumijousitukseksi. Renkaiden laakerit, nivelet, iskunvaimentimet ja takajarrut on uusittu. Koneeseen on vaihdettu uusi kytkinlevy ja starttimoottori. Kone on erittäin hyvässä kunnossa. AUTO on katsastettu -90 marraskuussa. Auton vuosimalli on -70.
Puh. k.90-3402160 / Sami Helander
t.90-822840

MYYDÄÄN

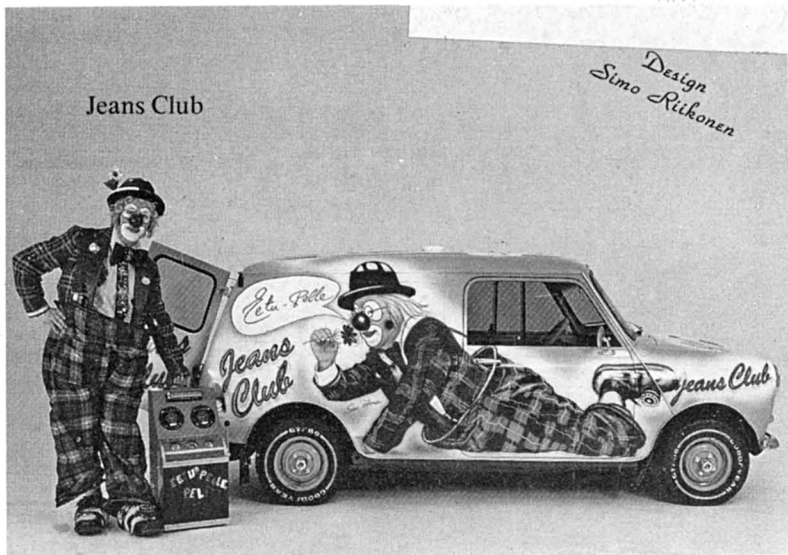
Osia vm.-70 ja -73 Mini 1000:ista, uud. mallin lammituslaite, pohjajapanssari sekä suom.kiel. korjaamokäsikirja. Myös VANin osia.
OSTETAAN
Hyväk. liukuikkunallinen kulj. puolen ovi.
Puh. k (937) 49908, tyo (937) 751240 Jukka Pori.

Suoraan Englannista 4-ovinen,erikoisvarusteltu, pidennetty malli:

MINI - MAJOR 4 Door XL

Mr. Charles Gell
3b Kitkatts Road,
Canvey Island, Essex,
SS8 ODW, England.
Tel:99044-268-697434.

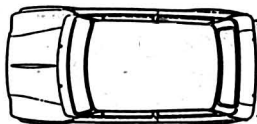
Eetu-Pelle ja Mini Van

nordmannin kirjapaino

Perkiöntie 8 30300 FORSSA 30

916-22125

Lehti N:o 4 Aineisto sis vk 46, ilmestyy vk 50.

Mini Club Flying Finns - jäsenlehti, painosmäärä noin 550 kpl. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Puheenjohtaja:

Jäsenasiat:

Vastaava toimittaja:

Jarkko Lehtonen

Tarvio Ketonen

Hannu Lindstedt

Sihteeri:

Toimitus:

Hannu Lindstedt

Timo Salminen

ISSN 0784-2597

Nordmannin Kirjapaino - Forssa 1991